

Natuurhistorisch Genootschap in Limburg".

Laten we hopen, dat ze thans voor goed eene bestemming gevonden hebben. Inimmers, hunne restauratie, zoo krachtdadig en zaakkundig door Maastricht ter hand genomen, eenmaal voltooid, zal ze maken tot een architectonisch juweeltje.

De Natuurhistorische schatten door het Genootschap binnen hun muren bijeengebracht, zullen de gebouwen bezienswaardigheden doen bevalten, die de uilgaven, door de stad aan den „Heksenhoek" besteed, alleszins gewettigd zullen maken.

Raath-Bingelrade.

Jos. CREMERS.

Nog enkele merkwaardige vondsten.

Dank 't Natuurhistorisch Genootschap konden er in de laatste jaren belangrijke vondsten gedaan en gepubliceerd worden.

Gedaan worden, omdat onze Vereeniging heel wat meer belangstelling voor de wilde flora heeft opgewekt, dan zulks voorheen 't geval was.

Gepubliceerd worden, wijl 't Genootschap de Limburgsche plantenliefhebbers tot elkaar heeft gebracht, hen heeft geleerd met elkaar voeling te houden.

Niet 't minst zijn er dit jaar verrassende vondsten gedaan en kwamen er allerinteressantste mededeelingen binnen.

Voorbeelden?!

Brunella alba Pall. Dit allerliefst plantje, 'n zusje van onze gewone Brunel, behoort thuis in zuidelijke landen van Europa. De 15—20 c.M. hooge slengels eindigen in een bloemhoofdje met centimeter-groote, witgele bloemetjes; de grijsachtig behaarde bladeren zijn diep ingesnoeden.

't Werd nog maar op 'n paar plaatsen in ons land waargenomen.

Thans heeft de heer Stessen, Gymnastiek-leeraar te Rolduc, 't in veel exemplaren aangetroffen in de buurt van Spekholzerheide. Vermoedelijk is 't met den mijnspoorweg aangevoerd.

Onze gewone Brunel heeft meestal donker-violetten bloemen en gave bladeren. Maar er komen ook exemplaren voor met zuiver-witte bloemen, alsmede exemplaren met geslipde bladeren.

Deze twee eigenschappen kunnen, maar behoeven niet altijd samen te gaan.

Vooral voor mededeelingen omlrent den zeldzamen witbloemigen vorm van de gewone Brunel houden we ons aanbevolen.

De heer Vrooren, landbouwonderwijzer te Schinveld, vond in 'n boschje bij Bingelrade enkele exemplaren van de bekende veelbloemige Salomonszegel, waarbij aan ieder bloemtros een 3—5 c.M. lang schutblad zat. Dat verschijnsel was hier nog niet waargenomen; althans daaromtrent is niets vermeld. Voor 't buitenland wordt 't als zeldzaam opgegeven.

't Verhoegt nog eenigszins de fraaiheid van onze Salomonszegel, die toch al 'n plaatsje in onze tuinen waardig is.

De variëteit met dubbele bloemen is zóó zeldzaam geworden, dat ze nauwelijks meer bij bloemisten te koop is.

Wel is dit 't geval met 'n vorm, die 'n meter-hoogen stengel heeft en ook anderszins Forscher is.

Misschien willen onze leden er eens op letten, of bij de gewone Salomonszegel deze vorm met groote schutbladen voorkomt.

Deze Rosacee, waarvan we meenden, dat ze in Zuid-Limburg ontbrak, is door den heer J. Pagnier

(Maastricht) gevonden langs 'l spoor bij Geulle.

Al is 't daar ter plaalse nu wel juist 'n groei-plaats, die met haar natuurlijke standplaatsen geheel overeenkomt, n.m. 'n allijd vochtige, humusrijke grond, door de talrijke bronnetjes, welke hoog op de heuvels ontspringen, toch is 't best mogelijk, dat de plant er met 't spoor werd aangevoerd.

Want ze groeit er maar op 'n heel klein plekje en dan nog maar in enkele exemplaren. Hiervan kan echter best ook 'l aanleggen van 't dubbele spoor oorzaak zijn.

'l Zou vreemd zijn, dat deze fraaie plaut, die toch in 't naburig Belgisch en Duitsch grondgebied, vlak bij de grenzen, niet zeldzaam is en ook in Noordbrabant voorkomt, hier bij ons in Z. Limburg niet zou willen lieren. Maar als zulks 'l geval mocht zijn, staat ze in dat opzicht niet alleen.

Nuth.

A. DE WEVER.

Aanwinsten voor de Boekerij.

Dr. Ernst Schäff, Lehrer für Zoologie an der Kgl. Tierärztlichen Hochschule zu Hannover. — Die wildlebenden Säugetiere Deutschlands. Mit 76 vom Verfasser selbst gezeichneten Abbildungen. Neudamm 1911, Verlag von J. Neumann. (Jos. Cremers).

Christian Quix. — Naturbeschreibung der Schmetterlingen und Conchilien nach dem Handbuch der Zoologie des Herrn Dr. und Professor G. A. Goldfuss. Aachen, Druck und Verlag von Urlichs, 1825. (Idem).

Christian Quix. — Naturbeschreibung der Ur- und Pflanzenthiere, der Würmer, Strahlenthiere, Spinnen, Scorpionen und Krebse, nach dem Handbuch der Zoologie des Herrn Dr. und Prof. G. A. Goldfuss. Aachen, M. Urlichs, 1823. (Idem).

Christian Quix. — Naturbeschreibung der Fische und Reptilien, nach G. A. Goldfuss. Aachen, M. Urlichs, 1827. (Idem).

Christian Quix. — Naturbeschreibung der Vögel, nach G. A. Goldfuss. Aachen, M. Urlichs, 1828. (Idem).

Christian Quix. — Naturbeschreibung der Ungelügelten Kerfe, Halbdeckflügler, Käfer, Zweiflügler, Haut-, Grad und Netzflügler, nach G. A. Goldfuss. Aachen, M. Urlichs, 1824. (Idem).

Otto le Roi und August Reichensperger. — Die Tierwelt der Eifel in ihren Beziehungen zur Vergangenheit und Gegenwart. Mit einer Verbreitungskarte. Sonderabzug aus der Eifelfestschrift, 1913. (Schrijver).

Dr. G. L. L. Kemmerling, m.i. — Een bezoek aan den Grenchenberg-tunnel. Overgedrukt uit de verslagen der Geologische Sectie van het Geologisch-Mijnbouwkundig Genootschap voor Nederland en Koloniën. Tweede deel. (Schr.)

Dr. B. G. Escher. — Geologie en Tunnelbouw. Voordracht gehouden bij den aanvang zijner lessen in de toegepaste geologie, als Privaat-docent aan de Technische Hoogeschool te Delft, op den 7den Maart 1914. (Schr.)

Ch. Th. Groothoff. — Over eene nieuwe verwerking-methode van Pyriet houdende Tinertsen. (Schr.)

Officieel.

Nieuwe leden van het Nat. Hist. Gen.: O. Ackens, apotheker, Vaals; F. J. H. M. Eyck, hoofdonderwijzer, Siltard; A. J. de Beaufort, predikant, Gulpen; Mr. J. C. van Sonsbeeck, griffier Kantonrecht, Maastricht.

De Secretaris verzoekt den leden dringend om alle adresveranderingen, alle aanmeldingen van nieuwe leden en opzeggingen van lidmaatschap uitsluitend en alleen aan hem te melden, daar het